

10 ශ්‍රේණිය ඉතිහාසය

ඒකකය 2

ශ්‍රී ලංකාව
ජනාවාස වීම - 03

කියවීමේ ද්‍රව්‍යය

මුල් ඓතිහාසික යුගය

අයි.එම්.ධම්මික කුමාර ඉලංකෝන් (ගුරු උපදේශක)
කොට්ඨාස අධ්‍යාපන කාර්යාලය, කුරුණෑගල

මුල් ඓතිහාසික යුගය

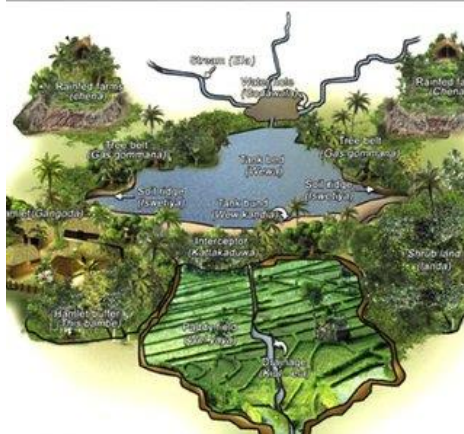
මුල් ඓතිහාසික යුගය හැඳින්වීම

ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගයෙන් පසු යුගය ඓතිහාසික යුගය ලෙස හැඳින්වේ. මෙම ඓතිහාසික යුගයේ මුල්ම කාලවකවානුව මුල් ඓතිහාසික යුගය ලෙස හැඳින්වේ. ඒ අනුව කිස්තු පූර්ව 450 සිට කිස්තු වර්ෂ 300 දක්වා කාලවකවානුව මෙම මුල් ඓතිහාසික යුගයට අයත් වේ. පූර්ව ඓතිහාසික යුගයේ මානවයා කෘෂිකාර්මික ජීවන රටාවකට හුරු වූ අතර මුල් ඓතිහාසික යුගයේ දී ජනගහනය සීඝ්‍රයෙන් වර්ධනය වූ අතර එම වැඩිවන ජනගහනයට සාපේක්ෂව ආහාර නිෂ්පාදනය ද වේගවත් කළ යුතු විය. ඓතිහාසික යුගයේ ජනාවාස ලංකාවේ වියළි කලාපීය ප්‍රදේශ වල ව්‍යාප්ත වී තිබුණි. එම ප්‍රදේශයේ වගාවට අවශ්‍ය ජලය හිඟ වූ වද වහාවන්ට සුදුසු සාරවත් පසක් පිහිටා තිබීම මෙම කලාපයේ ජනාවාස ව්‍යාප්ත වන්නට හේතු වන්නට ඇත. මෙම ප්‍රදේශයට ජලය ලැබෙන ප්‍රධාන ආකාර දෙකක් තිබුණි.

1. ස්වභාවික ගංගා මගින්

2. මෝසම් වර්ෂාව මගින්

ගංගා ජලය කෘෂිකාර්මික කටයුතුවලට යොදා ගැනීමේ දී ගංගා හරහා අමුණු බැඳීම, රැස් කර ගත් ජලය අවශ්‍ය තැන්වලට ගෙන යාම සඳහා ඇළ මාර්ග තැනීම ආදී දේ කිරීමට සිදු විය. එය ශ්‍රමය කාලය හා තාක්ෂණය යෙදවිය යුතු ක්‍රියාවක් නිසා වැඩි නැඹුරුවක් දැක්වූයේ වැව් තැනීමෙන් ජලය රැස් කර ගැනීම සඳහා ය. මෙම යුගයේ මුල්කාලය වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍යයන්වය ආරම්භව නොතිබුණු අතර එය පූර්ව රාජ්‍ය සමය ලෙස හැඳින්වේ. එබැවින් මේ කාලයේදී ගම් වැසියන්ගේ හා ගම් නායකයින්ගේ මූලිකත්වයෙන් කුඩා වැව් ඉදිකරගන්නා ලදි. මේවා ගම් වැව් ලෙස හැඳින්වේ. මේවා ඉදිකිරීමේ ප්‍රධානතම අරමුණ වූයේ වගාවට අවශ්‍ය වර්ෂා ජලය ගබඩාකර තබා ගැනීමයි. මෙම අවධියේ පසුකාලීනව ලංකාවේ රාජ්‍යයන්වය බිහිවූ අතර වැව් ඉදිකිරීම හඳහා අනුග්‍රහය දැක්වූ පාලකයා වන්නේ පණ්ඩුකාභය රජතුමාය. එතුමාගේ අනුග්‍රහයෙන් ගාමිණී වැව, ජය වැව හා අභය වැව ආදී වැව් ඉදිවිය.

ජනාවාස ව්‍යාප්තියට බල පෑ ප්‍රධාන සාධක

වාර්ෂිකවර්ෂාපතන අගය

පසේ ස්වභාවය

භූ විෂමතාව

ස්වාභාවික සම්පත්වල ව්‍යාප්තිය

ජලවහනය

මෙම යුගයේ මිනිසා කෘෂිකාර්මික ජීවිතයකට හුරුව තිබූ නිසා වහා කටයුතු සඳහා සුදුසු භූමියක් තෝරාගත් අතර ජලය ලබාගැනීමට වැව් ඉදිකිරීමට සුදුසු පරිසරාත්මක සාදක පිළිබඳව ඔවුන්ගේ අවධානය යොමු විය. ඒ නිසා ඔවුන් තම ජනාවාස සඳහා ප්‍රදේශයක් තෝරා ගැනීමේ දී වාර්ෂික වර්ෂාපතන අගය , පසේ ස්වභාවය , භූ විෂමතාව හා ජලවහනය ආදී කරුණු පිළිබඳව අවධානය යොමු කරන ලදි. එසේම මෙම යුගයේ මානවයා විවිධ කර්මාන්ත වල නිරතව සිටි බැවින් ඒ ඒ කර්මාන්ත සඳහා අවශ්‍ය කරන ස්වාභාවික සම්පත්වල ව්‍යාප්තිය පිළිබඳවද අවධානය යොමු කරන ලදි.

තම ජනාවාස පිහිටුවා ගැනීමේ දී ඉහත සඳහන් සාධක කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ මිනිසා ගංගා නිම්නයට පිටතින් තම ජනාවාස පිහිටුවා ගන්නා ලදි. සරුසාර ගංගා නිම්නයේ තම ජනාවාස පිහිටුවා නොගෙන ගංගා නිම්නයට පිටතින් ජනාවාස පිහිටුවා ගැනීමට යම් හේතුවක් තිබිය යුතුය. ගංගා මගින් වාර්ෂිකව ගෙනෙන විනාශකාරී ගංවතුර පාලනය කිරීමට සරිලන තාක්ෂණයක් ඒ වන විට නිපදවා නොමැති වීම ඊට බලපෑ ප්‍රධානතම හේතුව විය හැකිය. ගංගා හරස් කොට අමුණු බැඳ ජලය වැව් කරා ගෙන

යාමෙන් ගංවතුර පාලනය කිරීම ආරම්භ වූයේ ක්‍රිස්තු පූර්ව පළමුවන සියවසේ අගභාගයේ දී හෝ ක්‍රිස්තු වර්ෂයෙන් පළමුවන සියවසේ දී බව බොහෝ දෙනාගේ විශ්වාසයයි. එම දැනුවලබාගත් මානවයාට ගංවතුර පාලනය කිරීමට හැකිවූ බැවින් පසුකාලීන ජනාවාස ගංගා නිම්නය තුළට අවතීර්ණ විය.කිරිදි ඔය නිම්නයේ සිදු කර තිබෙන පැරණි ජනාවාස අධ්‍යයනයකින් මේ බව තහවුරු වී ඇත. මේ අයුරින් බලන කල පැරණි ගම් වැව් වල හා පැරණි බ්‍රාහ්මීය ලෙන් ලිපි වල ව්‍යාප්තිය පිළිබඳ සොයා බැලීමෙන් මෙම මුල් ඓතිහාසික යුගයේ ජනාවාස පිහිටි ස්ථාන හඳුනාගත හැකිය.ගංගා හරස් කොට අමුණු බැඳ ජලය වැව් කරා ගෙන යාමෙන් ගංවතුර පාලනය කිරීම ආරම්භ වූයේක්‍රිස්තු පූර්ව පළමුවන සියවසේ අගභාගයේ දී හෝ ක්‍රිස්තු වර්ෂයෙන් පළමුවන සියවසේ දී විය යුතු ය. තිස්සමහාරාම වැව ඉදි කළ ඉළනාග රජු (ක්‍රි.ව 33-43)සමයේ කිරිදිඔය හරස් කොට අමුණක් බැඳ තිබේ. කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ පිහිටි ගනේකන්ද විහාරයේ සහ ගල්ලෙන විහාරයේ තිබෙන ගල්ගුහා දෙකක කොටා ඇති බ්‍රාහ්මී සෙල්ලිපිවල අවරණ' යන වචනය දැක්වේ. එහි අදහස අමුණ යන්න යි.

ජනාවාස ව්‍යුහය හා ස්වරූපය

- 1.කුඩා ගම් වැව් මූලික කරගෙන බිහිවී ඇත (වාපි ගම්මාන උදා -සුමනවාපිගාම , විහාරවාපිගාම, හුන්දරිවාපිගාම, කඩහවාපිගාම)
- 2.ගංගා නිම්නයට පිටතින් පිහිටා තිබීම
- 3.ජනාවාස එකිනෙකින් ස්වාධීන පිහිටා තිබීම (කැලෑ තීරයකින් ගම්මාන වෙන්ව තිබීම)
- 4.විවිධ වෘත්තිකයින් විසූ ගම්මාන පිහිටා තිබීම
 - 1 කසිකාරගාම - ගොවියන් විසූ ගම්
 - 2 මණිකාරගාම - මැණික් ගැරු හෝ මැණික් කැපූ අය ජීවත් වූ ගම්
 - 3 ගෝපාලගාම - ගොපල්ලන් විසූ ගම්
 - 4 කේවට්ටගාම - ධීවරයින් විසූ ගම්
 - 5 කුම්භකාරගාම - වළං සාදන්නන් විසූ ගම්
 - 6 වඩිඪකීගාම - වඩුවන් විසූ ගම්
5. කාර්යය පදනම් කොට ගෙන ක්‍රියාත්මක වූ ගම් පිහිටා තිබීම
 - 7 පට්ටනගාම - වරාය ආශ්‍රිත ව තිබූ ගම්
 - 8 නියම්ගම් - වෙළෙඳ ගම්
 - 9 ඔළගම් - ජනතාව විසින් අතහැර දැමූ වැව්ගම්

6. ගමෙහි ජීවත්වනමිනිසුන්ගේ ප්‍රමාණය අනුව ගම් ,නගර ,පුර ආදී ලෙස ජනාවාස වර්ග කළ හැකි වීම.
7. වැටකින් ආරක්ෂා වූ හෝ නොවූ ගම් පිහිටා තිබීම(පරික්ෂිත ගම්, අපරික්ෂිත ගම්)

මුල් ඓතිහාසික යුගයේ ජනාවාස වල පරිපාලනකටයුතු

- 1.කුඩාම පරිපාලව ව්‍යුහය පවුලයි එහි ප්‍රධානියා ගෘහපතිය. (ගහපති)
- 2.පවුල් කිහිපයක් එක් වී ගමක් නිර්මාණය වේ එහි නායකයා ගමිකය.
3. ගම් දහයක නායකයින්ගෙන් සැදුම් ලත් පරිපාලන ඒකකයක් තිබී ඇත. එය දසගම් මණ්ඩලයයි (ක'ඵදියපොකුණ ලිපිය)
- 4.මුල් ඓතිහාසික යුගයේ නිවාස වර්විච් බැද නිවාස ඉදිකර ඇත.
- 5.කොළ අතු පියස්සකින් සමන්විතය.
- 6.වටකුරු හා හතරැස් හැඩයේ නිවාස ඉදිකර ඇත.

අනුරාධපුරයෙන් හා තිස්සමහාරාමයේ වළගම්පත්තුවෙන් මෙම යුගයේ නිවාස පිළිබඳ සාධක හමු වේ.

කළඳියපොකුණ ආරාමය

මුල් ඓතිහාසික යුගයේ යැපීම් ක්‍රමය

කෘෂිකර්මය (හේන් ගොවිතැන)

කර්මාන්ත

වෙළෙඳාම

